

[Finansministeren.]

dér at gøre den indsats, som blev nødvendig, da ca. 500.000 borgere ønskede deres trækprocent ændret.

Forhåbentlig får vi efterhånden så megen erfaring, f. eks. i år, med hensyn til forskudsansættelserne, så man ikke får det run, hver gang man har sendt disse kort ud. Men vi må på forhånd gå ud fra, at det er noget, der vil fastholdes et stykke tid efter kildeskattens indførelse her i landet. Der vil blive flere og flere, der bliver optaget af at få ændret deres trækprocent, for efterhånden som året går, er det jo ikke således, at forskudsansættelsen bliver mere præcis, men den bliver mindre præcis. Flere og flere får ændrede økonomiske forhold, fordi der i løbet af 365 dage sker en hel del, og dermed belaster de kommunerne med disse ting, hvis de ønsker en hurtig ændring. Og da der er mulighed for tilbagebetaling ved større ændringer, er der naturligvis et stærkt pres på for at få pengene tilbage fra skattevæsenet. Jeg tror ikke, at det kun er et indkørsproblem, et overgangsfænomen, og derfor skal en effektiv skatteligning have sit mandskab tilbage fra opkrævningsafdelingerne, fra de afdelinger, der sidder for at ændre trækprocenter, og det vil nok tage et stykke tid, før de får det.

Det spørgsmål, der blev stillet af hr. Grünbaum om coaster-afskrivninger, er et problem, som jeg i høj grad synes det er værd at se på. Der er jo ikke for nogen af os nogen tvivl om, at fremgangsmåden er legal, den er legaliseret, jeg tror også, den er godkendt af ligningsrådet, men det ved hr. Grünbaum mere om. Men i hvert fald vil jeg da gerne se på, om skattelovgivningen kan ændres, og hvor meget det vil gribe ind i de afskrivningsregler, som ingen af os ønsker ændret. Det er jo ofte vanskeligheden, at man har et sæt af retsregler, og så er der et lille hjørne af disse retsregler, som man ellers er tilfreds med, der giver sig udslag i nogle omgørelser eller udnyttelser, som ikke har været tilsigtet, og så er spørgsmålet: skal alt det gode i disse retsregler ændres for at komme ondet til livs, eller skal man yrdere det onde, der er fulgt med nogle gode retsregler, og så sige: det må vi acceptere som en krigsomkostning for at have noget, der ellers er forsvarligt og i orden.

Det samme gælder de skattefrie millionærer. Jeg håber i løbet af kort tid, vil jeg sige til flere ordførere, der har været inde på dette problem, at kunne give tinget eller tingets skatteudvalg en redegørelse for dette spørgsmål.

Med hensyn til standardregnskaber siger hr. Grünbaum, at jeg har beføjelse til at fastsætte standardregnskaber. Jeg kan sige, at i november 1969, altså for nogle få måneder siden, fastsatte vi fra skattedepartementets side de minimumskrav, der måtte opfyldes, for at regnskaberne kunne godkendes, således at vi benyttede disse kontrolforskrifter.

Så siger hr. Grünbaum, at det må jo være let nu at komme skattesnyderiet til livs, for nu har vi kildeskatten, som fortæller os, hvor meget løn der udbetales af virksomhederne, og vi har momsens, der fortæller os, hvor mange materialer og leverancer man får ind i virksomheden, og hvad man sælger; man har altså nøjagtige omsætningstal. Men så nemt er det jo ikke; selv om vi sætter kontrollører ud på at efterse virksomhederne, prøve på at se på regnskaberne, kan der jo være denne tendens: hvis man vil betale mindre i direkte skatter, unddrage sig direkte skatter, kunne måske forretningsmanden, eller hvem der nu er tale om, være snedig nok til også at sætte sine omsætningsregnskaber noget ned, således at han holdt dem nogenlunde i overensstemmelse med det, som hans selvangivelse skal slutte med. Vi har jo ikke altid på dette område med idioter at gøre, for så var det let nok; fjenden er lige så snedig som skattevæsenet og finder hurtigt ud af, hvor han kan sætte ind og have et resultat, indtil skattevæsenet opdager det hul, man har udnyttet.

Jeg er enig med hr. Grünbaum i betragtningen om ikke-akademisk personales anvendelighed til mange skatteopgaver, og det er da også det, der sker igennem den uddannelse, der finder sted af amtstuepersonale, af amtsskatteinspektorerne personale. Hele den uddannelsesvirksomhed, jeg har omtalt, drejer sig ikke om akademisk personale, men om ikke-akademisk personale, som her får mulighed for et avancement inden for denne skatteetat, som jeg drømmer om vi kan få bygget op på samme måde som f. eks. toldvæsenets etat, hvor ik-